

Höfundur: Edward Hughes

Myndskreytingar: Janie Forest; Alastair
Paterson

Aðlagað af: Lyn Doerksen

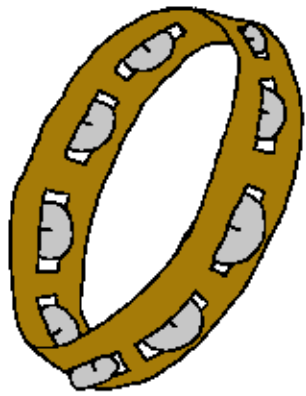
Þýðandi: Práinn Kristjánsson

Framleiðandi: Bible for Children
www.M1914.org

©2021 Bible for Children, Inc.

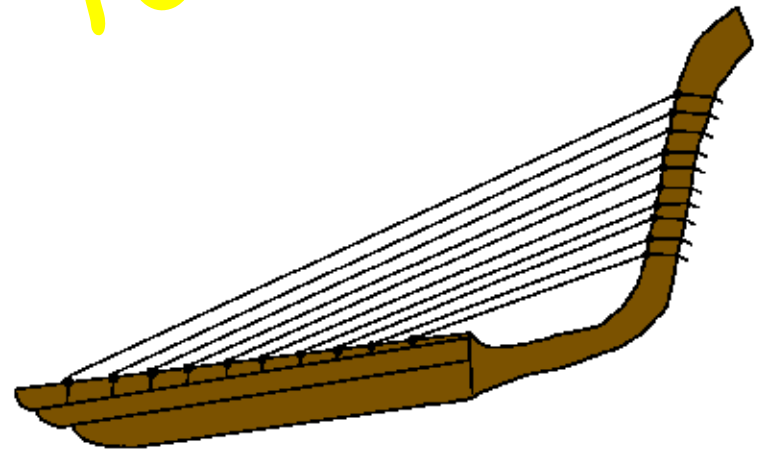
Skilmálar: Þér er heimilt að afrita eða prenta þessa sögu,
en ekki selja.

Eftir að Guð leysti Ísraela úr ánauð í Egyptalandi, hélt Móse guðspjónustu með fólkinu sem söng Drottni sínum til dýrðar. "Ég lofsyng Drottni því hann er hátt upphafinn." Móse söng um þá stórkostlegu hluti sem Guð hafði gert fyrir Ísrael.

HALLELUJAH!
GLORY TO GOD!

Eftir þrjá daga í eyðimörkinni fann fólkið vatn. En vatnið var rammt og óhæft til drykkjar. Í stað þess að biðja til Guðs, kvartaði fólkið. Móse hrópaði á Guð, sem gaf þeim ferskt vatn.

Fólkið kvartaði um alla skapaða hluti. "Við höfðum nóg að borða í Egyptalandi, en hér munum við farast úr hungri í eyðimörkinni." Um nóttina sendi Guð lynghænsni til matar, sem þöktu svæðið allt í kring.

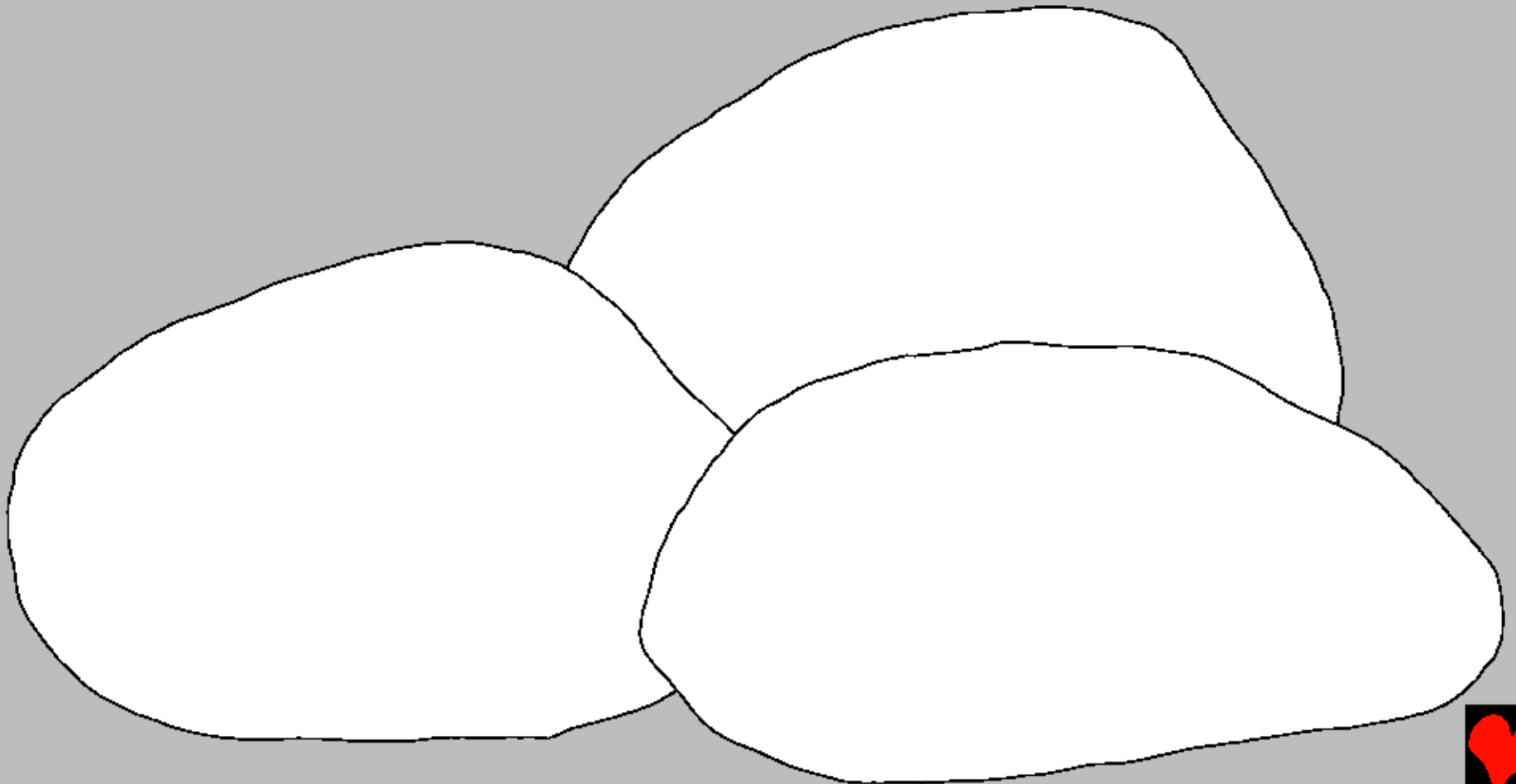

Morguninn eftir, kom brauð af himnum sent sem lá yfir öllu. Á morgni hverjum var jörðin þakin fersku brauði til að fæða fólkið. Þannig sá Guð fólkinu sínu í eyðimörkinni fyrir

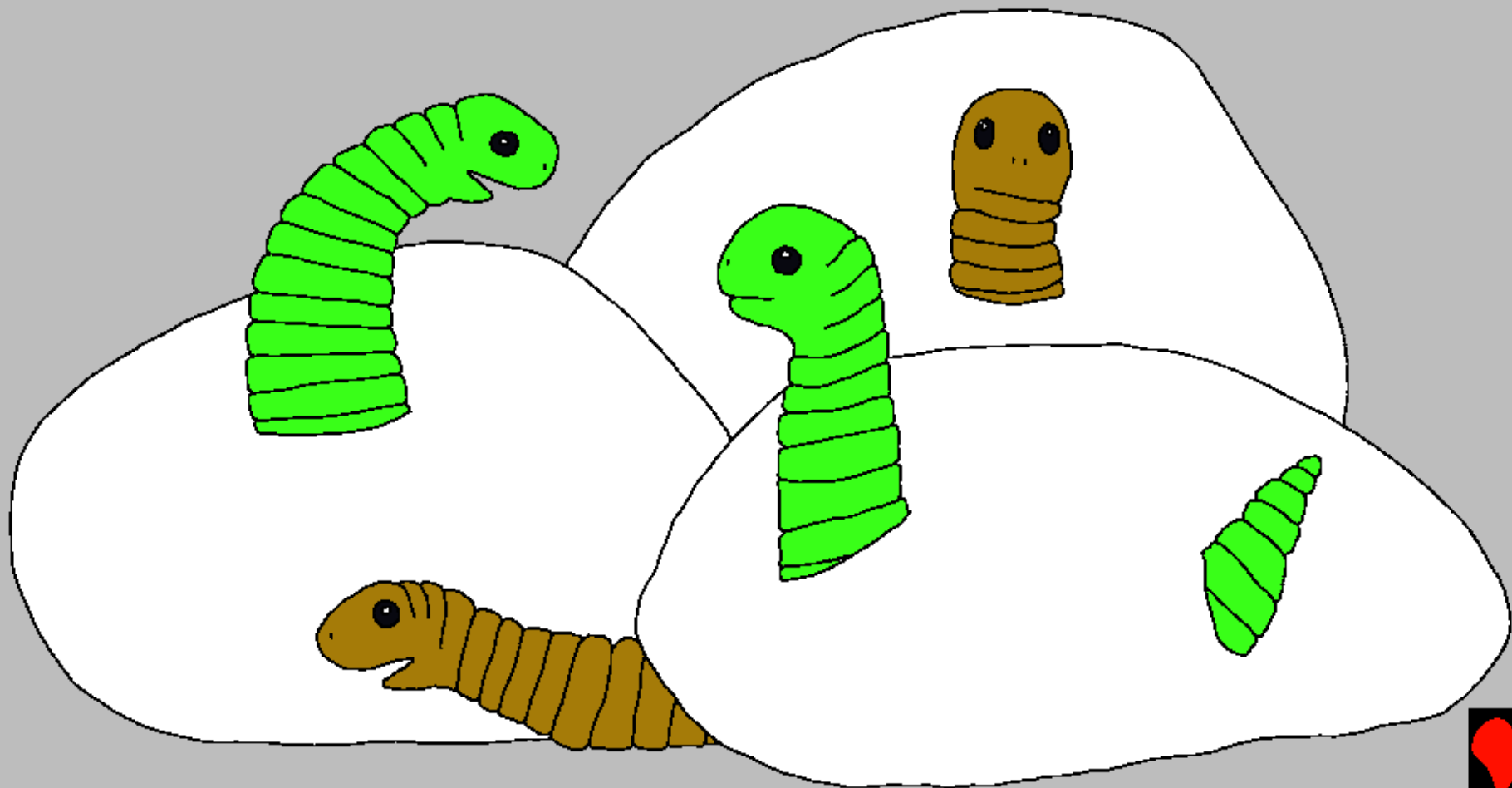
daglegu fæði.

Fólkinu bar að treysta Guði fyrir mat sínum hvern dag. En sumir söfnuðu meira en þeir þurftu, þó Guð hafði sagt þeim að það mundi skemmast.

Eins og sannaðist, matur gærdagsins fylltist af möðkum - nema á hvíldardaginn heilaga, en þá tóku allir sér hvíld og borðuðu mat tilreiddan daginn áður.

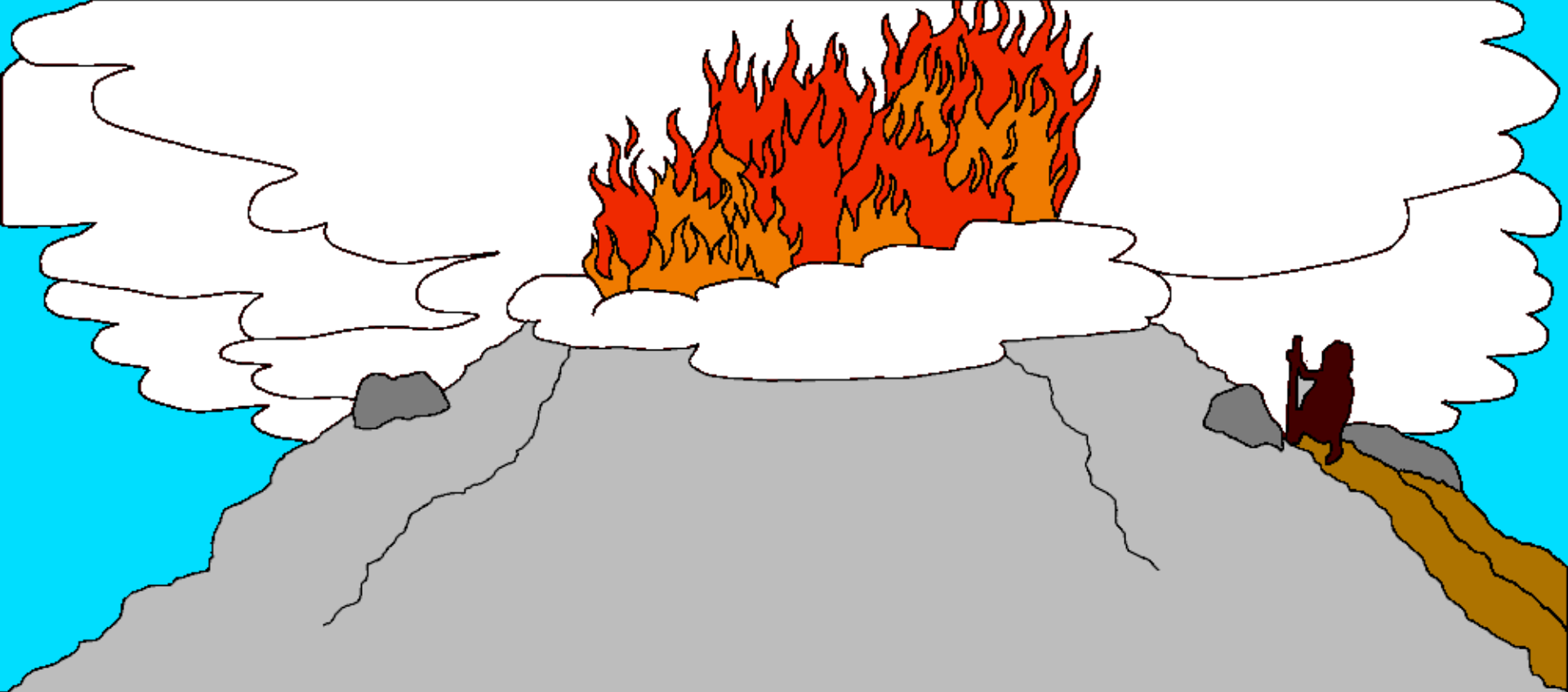
Guð sá fyrir,
og verndaði
Ísraelana í
eyðimörkinni.

Hann sá þeim fyrir
mat og vatni, og

verndaði þá fyrir
óvina
árásum.

Þegar Amalekítar
gerðu árás, héldu
Ísrealar áfram að
vinna, svo lengi sem
Móse hélt hendi
sinni uppi.

Þá sagði Guð við Ísraela, "Ef þið hlýðið á orð mín, og haldið sáttmála minn, skuluð þið verða sérstök eign mín." "Við munum gera allt er Drottinn hefur boðið," svaraði fólknið einum rómi. Fólknið kom og stóð undir fjallinu á meðan Móse fór að tala við Guð.

Móse var á fjallinu með Guði í fjörutíu daga. Guð skráði boðorðin tíu á tvær steintöflur og gaf Móse. Á þeim voru lífsreglur þær sem fólk hans átti að fara eftir.

1. "Þú skalt ekki hafa aðra guði en mig."

2. "Þú skalt hvorki búa til, né krjúpa fyrir líkneskjum."

3. "Þú skalt ekki leggja nafn Drottins við hégóma."

4. "Mundu að halda hvíldardaginn heilagan."

5. "Heiðra skaltu föður þinn og móður."

6. "Þú skalt ekki fremja morð."

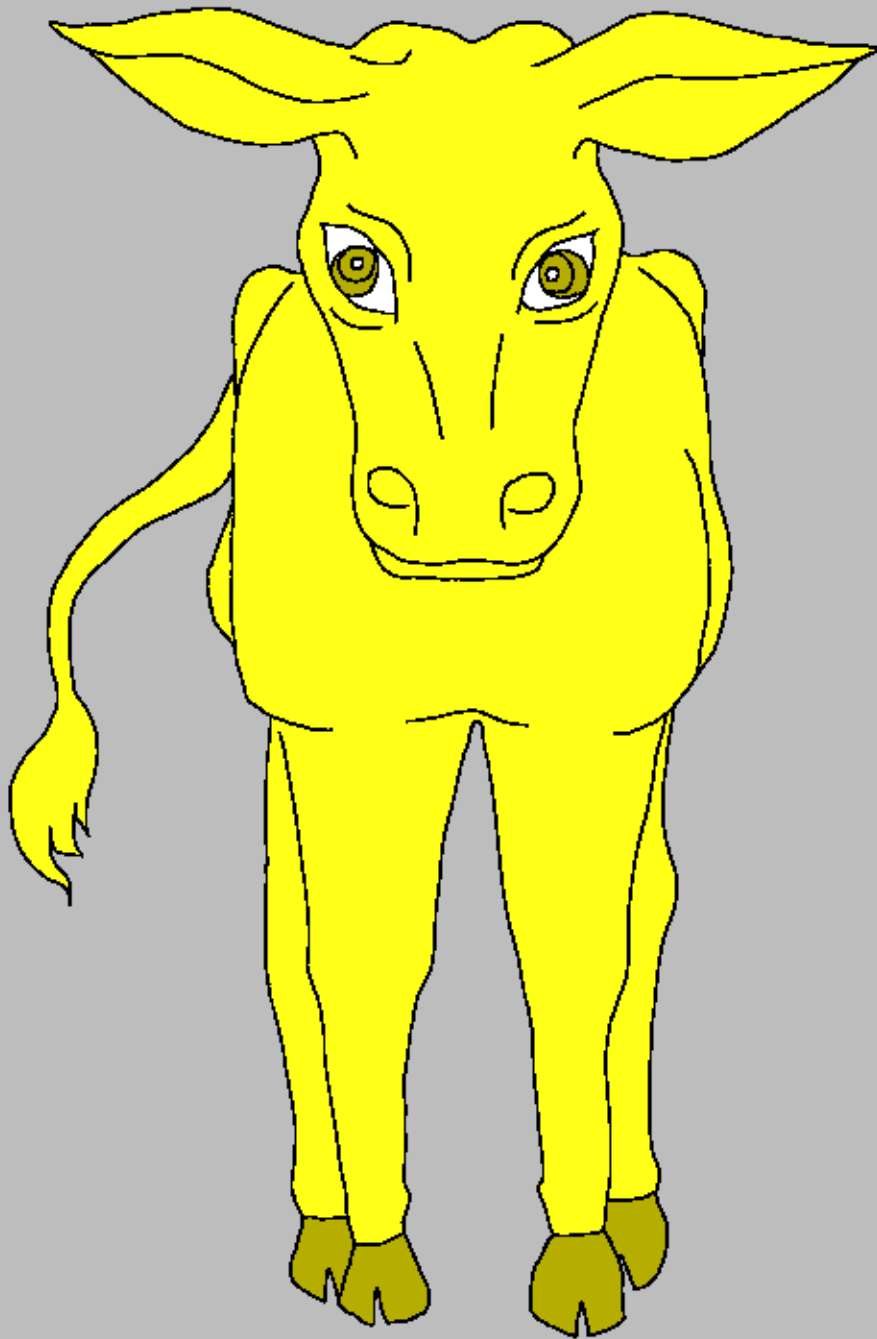
7. "Þú skalt ekki drýgja hór."

8. "Þú skalt ekki stela."

9. "Þú skalt ekki ljúga."

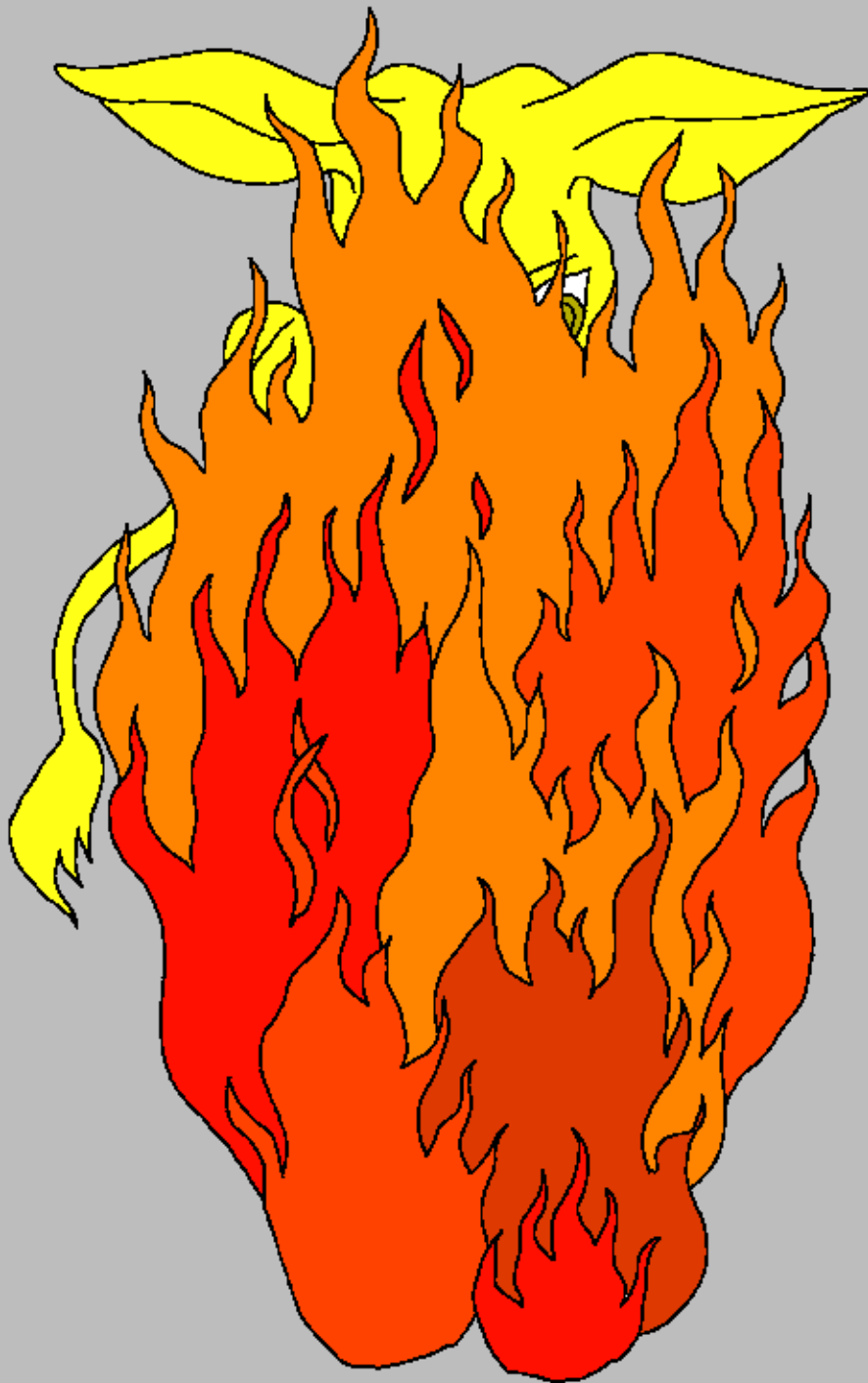
10. "Þú skalt ekki girnast það er tilheyrir öðrum."

Á meðan Móse var með Guði á Sínaí fjalli snérist Ísraelar upp á móti Guði og skipuðu Aron að búa til gullkálfi - og dýrkuðu hann í staðinn fyrir Guð. Guð reiddist mjög. Móse reiddist líka.

Þegar Móse sá gullkálfinn og fólkið dansandi, fleygði hann steintöflunum á jörðina og braut þær. Í reiðinni eyðilagði hann gullna líkneskið. Fjölmargir er gerðu uppreisn á móti Guði voru drepnir.

Guð bjó til tvær nýjar steintöflur. Hann sagði Móse að búa til fundatjald, stórt tjald til bænahalds og Guði til dýrðar, með girðingu allt í kring þar sem Guð mundi dvelja með fólkinu sínu. Skýstólpinn og eldstólpinn sýndu að guð var þar með þeim.

Er þeir nálguðust Kaananland, sendi Móse tólf njósnara til að kanna landið sem Guð hafði lofað fólkinu sínu. Þeir fundu fagurt land. En aðeins tveir þeirra, Jósúa og Kaleb, treistu sér að ná landinu undir sig með Guðs hjálp.

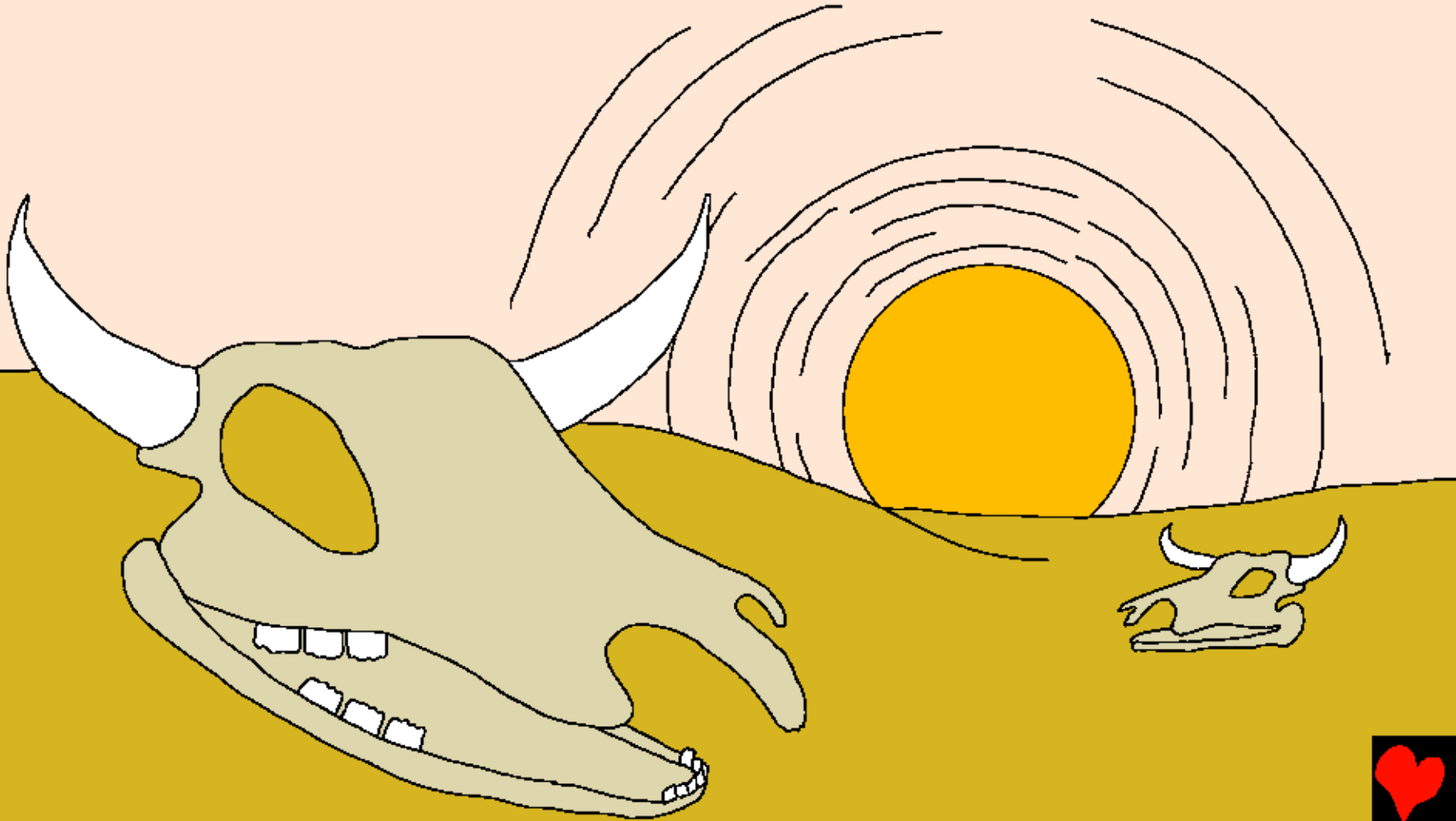

Hinir njósnararnir voru hræddir við sterkbyggðu borgirnar og risana í landinu. "Við getum ekki farið gegn þessu fólki. Það er sterkara en við," kvörtuð þeir.

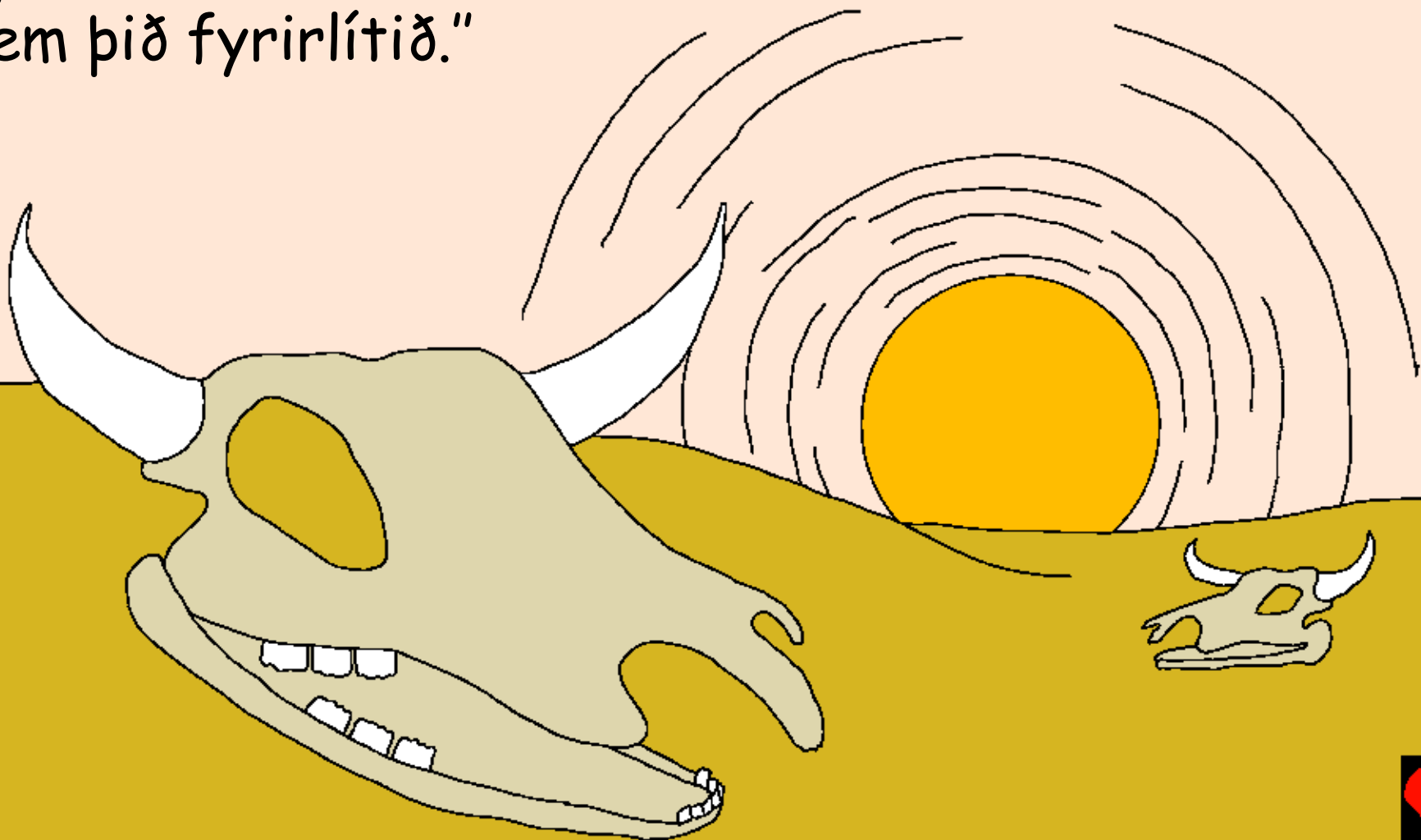
Þeir höfðu gleymt að Guð frelsaði þá úr ánauð Egyptalands.

Fólkið fylgdi vantrúuðu njósnurunum tíu. Það kvartaði og undirbjó sig til að snúa aftur til Egyptalands. Fólkið meira að segja reyndi að drepa Móse.

Eftir að bjarga lífi Móse, sagði Guð við fólkið, "Þið eigið eftir að ráfa um í eyðimörkinni í fjörutíu ár. En Kaleb, Jósúa, og börn ykkar, munu ná til fyrirheitna landsins sem þið fyrirlítið."

Fjörutíu ár
Sögu þessa úr heilagri ritningu, biblíunni,
er að finna í

Annarri Mósebók 15
til Fjórðu Mósebókar 14

“Þegar orð þín ljúkast upp, ljóma þau.”
Sálmarnir 119:130

Endir

Þessi biblíusaga er um okkar dýrlega Guð, sem skapaði okkur,
og sem vill að þú þekkir hann.

Guð veit að við höfum öll gert rangt, sem hann kallar synd. Hegning syndarinnar er dauði, en Guð elskar þig svo mikið, að hann sendi sinn eina son, Jesú, til að deyja á krossi í hegningarskini fyrir syndir þínar. Svo vaknaði Jesús aftur til lífs, og fór heim til himnaríkis. Ef þú trúir á Jesú, og biður hann að fyrirgefa þér syndir þínar, þá fyrirgefur hann þér tafarlaust, og kemur til að lifa í þér, og þú með honum til eilíðar.

Ef þú trúir þessu, segðu þá eftirfarandi til Guðs:
Kæri Jesús, ég trúi að þú sért Guð, sem komst í líki manns til að deyja fyrir syndir mínar, og komst svo aftur til lífs. Ég bið þig að koma nú inni líf mitt og fyrirgefa mér syndir mínar, svo ég geti byrjað nýtt líf, og komið svo til að vera með þér í himnaríki. Hjálpaðu mér að hlýðnast þér, og lifa fyrir þig sem barn Guðs. Amen

Lestu biblíuna og talaðu við Guð á hverjum degi!

